

[Justitsministeren]:

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om ændring af konkursloven. (Betalingsordning).

Af Maisted (FD).
(Fremsat 12/2 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lovforslaget indebærer en ophævelse af den gældende konkurslovs kapitel 2 om betalingsstandsning og kapitel 3 om indtræden af konkurs. I forbindelse hermed foreslås der indført nye regler om betalingsordning samt nye regler om betingelserne for at afsige konkursdekret.

Hovedsigtet med lovforslaget er ifølge dets bemærkninger, at der skal udfoldes alle tænkelige bestræbelser for at bevare virksomheder i deres hidtidige form, og at konkursdekret kun skal kunne afsiges, når det har vist sig, at ingen anden løsning er mulig.

Jeg er naturligvis helt enig i, at reglerne på dette område bør være udformet på en sådan måde, at man i videst muligt omfang undgår konkurser. Den holdning havde da også tilslutning i hele folketinget, da vi i sidste samling gennemførte det lovforslag, jeg havde fremsat om ændring af konkursloven. Dette forslag, der blev vedtaget enstemmigt, indebærer bl.a. en fuldstændig revision og modernisering af reglerne om betalingsstandsning. Disse nye regler tilsigter at forbedre mulighederne for en rekonstruktion af virksomheder, der er trådt i betalingsstandsning, bl.a. ved at styrke kreditorernes indflydelse på betalingsstandsningens forløb. Reglerne trådte i kraft den 1. juli 1984, og jeg synes, man bør lade disse regler virke et stykke tid, sådan at vi kan få nærmere erfaringer om deres funktion i praksis.

Efter lovforslaget skal skifteretten kunne afsige konkursdekret, såfremt der er

flertal herfor i et såkaldt konkursudvalg. I denne forbindelse er det værd at bemærke, at halvdelen af dette udvalgs medlemmer udpeges af skyldneren. Det er imidlertid meget betænkeligt at begrænse skifterettens indflydelse på afgørelsen af spørgsmålet om konkurs. De gældende regler, herunder hovedbetingelsen om, at skyldneren skal være insolvent, for at konkursdekret kan afsiges, er efter min mening hensigtsmæssige. Disse regler er også i det væsentlige i overensstemmelse med reglerne i Sverige og Norge, og hensynet til nordisk retsenhed på dette område må tillægges betydelig vægt.

Det foreliggende lovforslag indebærer endvidere en betydelig svækkelse af kreditorernes mulighed for at gennemtvinge en konkurs. Jeg tror i øvrigt, at et konkursudvalg vil medføre en unødigt bureaukratisering af behandlingen.

Som det er fremgået af det, jeg her har sagt, kan jeg ikke tiltræde lovforslaget, men jeg vil gerne tilkendegive, at en så vigtig lovgivning som konkurslovgivningen løbende må overvejes med henblik på gennemførelse af ændringer. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at justitsministeriet er ved at iværksætte en høring af myndigheder og organisationer om behovet for lovændringer på konkurslovgivningens område bl.a. på baggrund af en indstilling fra Advokatrådets lovudvalg om konkurs og betalingsstandsning.

Ole Espersen (S):

Lovforslaget ligger jo godt i tråd med de ændringer i lovgivningen, der er sket i de senere år, og som har haft til formål i højere grad at søge at videreføre virksomheder og at bistå folk i økonomiske vanskeligheder end blot at sørge for en juridisk-økonomisk opgørelse af deres bo. Senest vedtog folketinget, som ministeren nævnte, ændrede regler vedrørende betalingsstandsninger, og det er jo kun ganske få måneder siden. Det er vores opfattelse, at der her var tale om klare forbedringer både for så vidt angår kreditorernes og skyldnerens stilling. Det er vel betegnende, at den tankegang, at boopgørelser o.lign. først og fremmest skulle være præget af en kontrol med fallenten, med skyldneren, i højere grad er blevet afløst af det synspunkt, at skyldner og kreditorer i virkeligheden i vidt omfang har fælles interesser, nem-